तिर्माम्॥ १८॥ आतिष्ठतत्तातविमत्सरस्वमुक्तंसमात्राऽपियद्व्यलीकम् ॥ आराधयाधोऽक्षजपादपद्यं यदीन्छसेऽध्यासनमुत्तमोयथा॥ १९॥ यस्यां घ्रिपद्मंपरिचर्यविश्वविभावनायात्तगुणाभिपत्तेः॥ अजोऽ ध्यतिष्ठत्वलुपारमेष्ठ्यंपदंजितात्मश्यसनाभिवंद्यम् ॥ २० ॥तथामनुर्वोभगवान्पितामहोयमेकमत्यापुरु दक्षिणैर्मखैः॥ इस्वारिभपेदेदुरवापमन्यतोभौमंसुखंदिव्यमथापवर्ग्यम् ॥ २१ ॥ तमेववत्साश्रयभृत्यव त्सलंमुमुक्षुभिर्म्यपदाज्ञपद्वतिम्॥अनन्यभावेनिजधर्मभावितेमनस्यवस्थाप्यभजस्वपुरुषम्॥२२॥ नान्यंततःपद्मपलाशलोचनादःखिद्धिदंतेमगयामिकंचन॥ योमग्यतेहस्तगृहीतपद्मयाश्रियेतरैरंगविम मैत्रेयउवाच ग्यमाणया॥ २३॥ एवंसंजल्पितंमातुराकण्यार्थागमंवचः॥ संनियम्यात्मनात्मानं निश्वकामपितुःपुरात्॥ २४॥ नारदस्तदुपाकण्यंज्ञात्वातस्यचिकीषितम्॥ स्पष्टवामूर्धन्यघघ्ननपाणिना प्राहिवस्मितः॥ २'४॥ अहोतेजःक्षित्रयाणांमानभंगमच्यताम्॥ बालोऽप्ययंहृदाधत्तेयत्समात्रसदृचः नारदउवाच नाधुनाऽप्यवमानंतेसन्मानंवाऽपिपुत्रक॥ लक्षयामःकुमारस्यसकस्यकीड ॥३६॥ नादिषु॥ २७॥

र्वातर्यामिदृष्ट्या॥ २१॥ मृग्यापदाज्ञयोःपद्धतिर्मार्गीयस्य तमेवाश्रयशरणंव्रज ततोभजस्य नान्यस्मिन्भावो है यस्यतस्मिन् निजधर्मेर्भावितेशोधिते ॥२२॥ तमेवेत्यनेनस्चितंसर्वीत्तमत्वंप्रपंचयित नान्यमिति हस्तेनगृहीतदीपवत्यद्यंययाः इतरेर्ब्रह्मादिभिः हि ॥ २३॥ संजल्पितंविठापं ततः अर्थस्यागमोयस्मात्तयाभूतंवचआकण्य ॥२४॥२५॥ विस्मितइत्युक्तंतदेवाह अहोतेजःप्रभावः ॥२६॥२ ॥